

شہزاده کشوار ایران شاهزاده و جوان
شاد حجم خرکا دوکسری مان جو کنسر کر
قوه مان بجهود برگشته ای سرق غیر
بروی نجفیه فاتح هراز تاج بحث
مرفق مریب سرا دلوش اعنة علو
در جهان شکیب فلک فرات بکشور قزو
بر جلال فیکت او بخورد کرد و دنین
با سوم قهر و یستی خزان اذ خدا
سوج زن دریا پود در استنیش کاره بخود
دو پچه از طوش هر بام را مذاخه
خنک صور بردازی میباشد دلما
پیسو از عیش خون آش ام و در فوز
خرمن خوش برویں بسوز و تبغ او
دو خشم و نیزت تغیل بدشت دار

شده اند من شاهزاده خارق نسخه خیر
چیزی نمی بدم و بخوبی بکرد و دن قده
شده اند و بگرددیان خدایم ما بعد از
کرد و بودش بخواهی دان باید هزار افعان
شدن و شکت فی حق شرای بو دنما
در زمان دشی یک جهان بعد او یک دن و
از نوال و جلت و عیبر دیاب
با نیمه اضف و عالمه بجا راند رهای
بو سه زان دارای بود دوسته تماش وزبان
در کنای هم زن لتوشن هر خاک کو بالغ فار
تغیل کار و بوزار و قایم حق مرد و افعان
کار و صدسته کنید پیاره بایسته در
روزین از دنی نخواه آسمان کر زیست
روییه را پر و سازد و پشت چیزی فکا

چشم اخچم که بساز زدن داشت
کرد و بیش خوش گردید
اینی از خرمادگر بر زمین کرد و پرسید
ما آب پنهان را آبست و چنان بی سوت
دوست او ببری که بار دو زده باز از دود
کهین با وزیر استیان و مسکون که در دنیا
فروع است از فاوه به سلیمان که او را در
پدر ایمن دامان در دو سرمهش نهیں
گرد و دکشوش جوی بردن هر چیز
نمیش کل رمی کز و جاوید خیر خواهد فرز
اسی طراز تاج و تخت ای خسرو فیروز
استان هناد وین آفتاب آب پوس
جود کن باز خانه زادان ضعیف بجهن
د مر فروند از شاهینا دعا بر کوکه نیست
نامی در طارم خضرم داشت و سیر

بادبر روزت شکود و شوکت نهایت فتن از ما را آسمان و کردش لیزد نهار
روز شاهزادیم سهر خرو مسوم مراوی ردو کیون هصرور اصراف
خسکا پادشاهی محض طزو بجهت و غایت دیو پرسلا لایه فرج باعث
اند ول که منزل ایشان بود خود فرموده و در اول سپاه سالار و سایر ایشان
دیده رئی میرزا رحاب چکان کشته بیان مربوی شریف فرمدند و زینه
با لازم بعزم بیان بود سه نیزه سرمه نظر ترکمان که در فرستن کیشیده بود
از نظر بذارک که اینه و امر بجایون شرف تقدیما فلت کسره خورد و این نیزه
خود بر سانده و سپاه سالار اعظم و حق دست آورده ایشان بدل اتفاق
واحسان کرد و ازالطف و صراحه خسرو انبه و ورامیه و ارشان کردند
بعد از درود بیاع و صرف نهایت سالار خوانین و سرداران و صدای خیال
خراسانی را بحضور معاشرت بیان آورده و یکان یکا زرا بخطوی شایسته
کامل نموده رای جهان آرا بصیرت کلی حاصل و برواق شان و فرسته
موردم حجمت و غایت خاص فرمودند و نیزه اعضا و امداده میرزا مسیح
وزیر بازداش و سایر صاحبمنصبان و وزرداران مازده ای را بحضور مهران

او رده در امور ات محمدی و سرمهی اصنایعی و فرشات ملوکان نموده خصت
انصرف یافته بجهل ما موریت خویش فرستند و حضرت شاهزاده سا عین در باع
نهج فرموده و چهار ساعت بعد بزیارت هشتاد عرض میان
حضرت امام علیه السلام ساخته و بعد از زیارت حضرت کامل درست بالا
سرمهارک نماز طهر و عصر کنارده و در حسن بدید ایوان خلاصی ماصری قهقهه فرموده
حاصل حضرت میل فرموده و نسبت انته ویردمی خانی رایی است فرموده
از درب مسجد کوپیر شادواره بازار بارک بهار که شرف ورودار زانی داشت
و چون پیش از این میل در باع نجاح کپایی بجاون اطمینان افسر دی لشتنکو علا
نموده بود سرکار شاهزاده سیرالملک را مسح فرمودند که معظمه الیه را از مرزا
مرحوم خسروانه و ائمّات کامل شاهزاده امیر نهاده داده خوشود و مفخر سا
و اطمینان دارد که هر کاه میل بفرمان روایی حکمت خراسان ندارد در کامبارک
دار اخلاقه آمد و بخدمت دیگر سرافرازی حاصل نماید و الاجمیع مرجوعه
و لکرمانه شغول شده و بدون اطمینان دشمنکی طوازم امر حکومت و سرحد از
پرداز و سیرالملک را خصش و حضرت شاهزاده بحر مخانه بهار که تشریف و رفته

باغ اصفهانی از باغها می نیلو می خوشن بوا و پر کل و کیا هست
در حشان بیوه داراز بفریم و هر خوبی بیار و کلماتی اوان پیمار و آدیل
باغ رام حوم آصف الدوله بنی کرد و خیر املاک سالار بوده در او خرد و
شاهزاده مغفور مبر و سالار محضر بسون و بخط دماغ بیان عصیان
گذاشت و دست تطاول با موال هوقوفه حضرت فیض آن کشود و مبالغ
خطیر از فنا دل طلا و نقره و جواهر لات خزان حضرت را بنا است برده صرف
فیاد و شرافت نمود و راید امیین دولت روز افزون که سالار از شاعر
خان زبان جلا دست نشان بسیاری عمل خود را بید و معلم ز هر خود سری و نما داشت
چشمید این باغ و باغ دیگر را که متعلق بد و بود خدا مرآستانه بجهت که در غصه
خسارات و ضرر وارد و حبس بسط نموده و آلان خزان موقاً است مر حوم
حاجی قوام الملک شیرازی در اوقاتی که بخدمت تولیت حضرت مرقد
عمارت کلاه فرنگی ممتازی در وسط باغ بنانموده که نجاعت بحقا و حسن

باغ افزوده است

هدیه شیراز و چهارم در در حضرت شاهزاده درین اوضاع نیست

امر و زیستی در حالتگرد سرکار همایون شاپیش بی بس نوز در استراحته از
 داشتند میرزا محمد غلام بچه معروف بملکی که بحضور مبارک تشرف جسته
 عارفیه نبرده از وزیرالملک است بطریق افسوس نیز بجا از خلیفه همایون ظور نمود
 که مکرر بواب فرمادن است غرق لیه دعوی شدیه منه بخ داشته
 از شرفیانی متعدد بشه چون خارفیه را کشود نداشتم امی آن بجهه خوفناکی داشت
 و نیشیج و نکارش داده بود و در او اخراج عرضیه عروض داشته که سپه
 چنانها منماز صحیح با آنکه هیچ آثار ناخوشی و مرضی در او مشاهده نمیشد
 بجز سکته مبتلا کشته بجهت ایزدی پیوست حضرت شاپیش بی بلانهایان
 خبر دلت که فسرده شده بی خیمار فرمودند اما ناسدا و اما لیه راجعون و این
 بنخاطر همایون کردند نهاری قش برادر زمانه و بنود یکی از آنچه در آینه تصویر
 پنجه طربا پس حضرت شان و مترقبت آن مرحوم همقرر فرمودند که جمیع وزراء و اعیان
 که در کابینت مبارک آمدند بودند با خواندن و اعاده خراسان ت بشیعیج خبازه
 شده و با احترام تمام خبازه اور امجل سعیه و مدفنی که خود آن مرحوم در حقه
 متعین بخواهد بود و محل نهادند و مجلس فاتحه منعقد ساخته اطعام مسالکین کنند

و خود سرکار پادشاهی با آمازنا طرحهار ساعت از روز برا آمد و بدین منحصراً
سپاه که تشریف و درود مقرمان در راه عظمت نشان و مخصوصان است
جلالت بینان بزمیارت نماین که می بخایو اینست عده کشیده به کس طبقی سپاه
خواه طرحها یوز را بجای ورد و دلخاشتی وجود مقدس را شکرانه بودند و اینجا
که تهدیق و تمازیر را اوردوانی و مملکتی خواه بخیه و در آن بینان بجای شاهزاد
برخز قرار کرده است و سعیح دولت بدان فضای نمود که پیشگاری ملکت خراسان
بمحمد بن سرخان تغییر از دولت و ایشیک است آقا سو باشی که تمازیر قدری خواه کاران از ده
جا و پیده عدالت و تقدیمان فیاض و برا کردن این بغضت واعیانی ای احمدی
فاجاریه است و مکرر و مملکت خراسان تبدیل نموده خوب و صریح آمده
و سیر زاد محمد خان دیپ رعیان از نهاده و وزیر و منصب سفیر که سالمندی تی میان
و برداخت و خارجه حسن سعد افت و امانت و کنایت و درایت خود را مشهود
خاطر سپاه که نموده بود سفران خیلی متولی باشی کاری است نان دیگر پنهان
شاپشاہ سیر زاد حسن علی بن موسی الریس اعلیٰ لاف التیه و ایشان ایقتضی
محمد المکنی مفخر کرده و در حق بزرگی نفعی عالی از جمیع شمس دار و غیره محبت شده

در پی خدمات مرجو عده شناخته داشتند و چون زیاده از تهدیت مرحوم سپاهان
در خاطر مبارک متاثرا نمودند بودند که ساعت بعزم بیان مذکور تفرج خارج
نمودند و اولاً بقورخانه ای که از بنای این مسکن امیرزاده حسام ملطفه
تشریف برده عمارت و باع قورخانه در خاطر مبارک پسندیده آمد و چون بنای
آلات و ادوات موجوده در قورخانه را در کمال احتمام و شفیع خاک پیشته
بودند قربان بیک یا اور قورخانه مبارک که متصدی و معاشر امر قورخانه مبارک
بود سوره الطاف خسر وانگشت باعطا می کردند که شمشیری هر فرار و خود
آمد و حضرت یحیی از دروازه ای که بیرون رفته بکوه نمکی در زیر غرق
شهر واقع و مدفن اجداد امیرزاده ناطر و تفرج کاه اهل شهر است تشریف برداشته
از آنجا بمرغه موسوی بدینجا توجه شده موده در پیدستان این مرغه که مکانی با
و خوش یه باود فرد آمدند پیر مردمستا جه مرغه که از زایل تمیوری و پیغمبر
زنده دل و با ادب و حسن خلق بود مقداری از فواید صنیعی کار خود تقدیم
حضور همراه بخوده و خاطر مبارک را از صحبت های و هفتمی خرسند داشت
انعامی شایان یافت و تماقaren غروب امیرزاده ششم خان این خلوت یکی خود

وجود ان مخصوص و حاجی سیرا علی شکوه المدک و محمد علی خان دین بن
در حضور مبارگ بودم و عده فرمایشات ملوکانه در طرز و خور و سکه و سوار
مرحوم پرسالار بود و حضرت شاهزاده از فوت آن مرحوم اهلها تاسف پیغام
 واضح است نوکر صدقی نه شکنده ارو چا که ترتیب شده حقیقت شنا و میرزا خان
ولیست همت خود محو شود خاصه نیزین و لیستی مهران و شاهزاده قیصر
له در مقابله با ذکر خدمتی به زارگان نعمت و بد و پیغمبر افت و حقیقت
برشان و منزلت افزایید چنانکه مرحوم پرسالار با اینکه اطیوب می خود و قصود
همایون از عهده کفایت و کفالت وزارت عظمی برینای محض آنکه سالما
خدمت کرده و از جوع خدمت کشید که بچشم باشی کردی و سرداری وزارت
بنگاه صداقت و رایت خویش را مشهود خاطر خیرخواهی نموده و
پس از خلع از صدارت عظمی با بایلت و حکومت تمام مملکت شرقی خود را فرا
آمد و به وقت باشان و احترام بیست ناجوان فانی را پروردید
با مجله سرکار پادشاهی پسخانم غروب سوار شده و بیالای کوچی که در آن
حوالی بود شریف بوده و اندک و قمی با دوین با طرف و حول داشت

شهر خاصه قرا و مزارع بلوك تبا دکا نيا که دستت شامل هر واقع بود نظر فرقه
واز فرار کوه نزول خود و بدر کوشت نمی عت از شب هنر شرف
فرمای دیوانخانه مها که شدند و این الملک امیر داشت که حفظ
اموال و اثقال هر يوم پس لارحصال اینما هم و جد و جهد را صریح دارد
بیچو جه پھر طی نشود تا بعد از مراجعت همایون قبر سلطنت عظمی دین

اولاد و احفاد واقع شد اور تعیین شود

جید هم شهر صفو و پنجم توفار دوی همایون در آن
فیض منون

سرکار اقدس شاهزادی مروز پس ز شرف فرمای جمام تائید
باشام مانده در دیوانخانه مها که بصدد و راحکام و حسلاخ امور حملکت
حال شکری و رعیت مشغول کشته محمد صالح خان کرد چه سرتپ که از
سیستان بزیارت رکاب مبارک آمد و بوسطه دیر الملک شرف امده
حضور عصر طهور کرد و خاطر مبارک را ز اخبار امیت و آسودگی
آن سیان سرور ساخته سور و صاحم والطف شاهزاده باز کشت

بلکام غص

پسنه د عصر بعزم شر فیانی است. نهند سه عزم فرمودند و اینه بمهن
میرزا بعفر که وزیر سخن واقع است و از زبانه باقی سایقه و عالیه است شر
فرما کشته و چون بدانی در رسیدار و بوزیر مقدم و قشیجی امیر دستور داد
که موقوفه در رسیدار معاشرین نموده باشد و قصیق تراجم سخن و قصیق تراجم میرزا ندوخته
کسر برآشده از دیوان سماویان دریافت و در دوازده آنچه بحمد خیر مبارک
تشریف برداشته و زیر نیایست است تنان قدس شان فایض و پیرویاب کرد
واز درب سبک کوهر شاد باشک مبارکه تشریف فرمائشده و چون این بازار
صحن که صعبه سماویان بو و سقف محکم نداشت و تمام آنها را با تیرهای کوکوک
بوشیده بودند و از برای مترادین خانی بمحاذة بود و میرزا زریوش باز
کاسته امر سماویان شرف لفظ دیده و قصیق بهزیره را اجر
نمایند و پیر پوش اصول موقوف دارند و چونکه در برابر خانه ای سخن داشت
و کوچک و پر تکیه است از جانشنسی بخوبی مرشد که در راهی خانه
ماشید خانه ای شهرهایی بزرگ پامی خشت بلند و عالی بنا کنند و در تبر
مکن است جلو خانه ای قرار داده برد و قشیق تراجم سخن و قصیق تراجم

سیدنا اول فرانسوی پهلوی پسر عزیز که از تفرق بگشته و نهایت استادی را در او
بخاربر و مشابه بفرموده ساخته بود تقدیم خود را مبارک نموده و با نعامی که مفخر
بقرکش آن چهل هزار خرابالله باشی کا مشتمل که کمال امیاز را داشت
پیش از حضور عزیز مبارک که حضرت سیدنا
نو زد هم شهر صفر و ششم و رو د موکب مسعود
درین روز جناب میرزا یوسف احمد جمعه و حاجی ملا عبده الکریم و خان
وسایر علماء مشهد بحضور عہد خود مشرف شد و مورد توجهات خاص
در حضرت شاپشاپی شدند و پسند کام ظهر شنبه بزرگ عظیم جلال اللہ
امر و مقرر شد که تشریف برده مجلس فاتحه مرحوم میرزا سالار را احترم نمایند
آقازب و بازماندگان آن مرحوم که در مشهد مقدس شرف حضور داشته
مانند حاجی شریعت خان بکیر بی و سلطان احمد میرزا می عضه دوله و سلطان
محمد میرزا میرعزی ایله بمحض طلاق خان میر تومن شرف نوزخانی پیک
مبارک شده از ازالطف مرمت نصف همايون معمث و ایسید وارکردید
روسانی تراکمه بیوت و کوکلان و غیره که بعزم عتبه بو سی وزیر ارتخای

چایون آمده بودند تو سلطان خیرالله ولده میں سعادت عظیمی فرض باب و براتی
 شدند دو ساعت بعزم دنیا نہ حضرت فاطمہ فتحت چایونی فرض نہ
 باشکشته از راه چیا بان عازم کعبه قصود کردند ندان سوارخان نهره
 و پسر حیدر دادخان نهره در چیا بان بعزم کاب بوئی ستعاده و فتحت نهر
 پسر ترکمان نجح و یک نیزه سرکه در چکان نوان آناد سکایه زده بودند از ای طرف
 نظر انور که ز دینه و بعنایت خسرو ایمیختند حضرت شاهزاده از زیر
 پیاده شده ابتداء تشریف فرمای کتابخانه سپاه که شدند و کتیبهای خلیقی ممتاز
 حضرت را که از بزرگ علم و فن در سایه ای دار سلاطین و خواجین و بزرگان
 نیاز است نه غیر که کرده اند لاحظه فرمود و در خاطر سپاه ک حظی و افراد
 خاصه از زیارت قرآن مجیدی که نباشد معروف خط سپاه ک حضرت والایت
 صدوات اند و سلام علیه است و پیر قرآن دیگر که از بزرگی هم پریده آورده اند
 و در ترییں و ترییب و فرد کیزشت نشده زیاده از حد وصف و نظر ان
 جلوه کر آمد و احق قابل بزرگ کونه تو صیف و تمجید است بالآخره بعد از فرا
 از علاحده کتاب جناب مجدد الملائک امر تحریر شد که در چکانهاری و محافظت انجام

در نهایت دقیق و ساعی باشند و از کتابخانه سرکاری باحدی بر سمع امانت چنین
و موافق ثبت ہر کتابی بروه باشد ستر دسازد و آنان را که مبطاً لغه نشان
شیخ علوم حتسیماج امیدگی بخانه بس که آمد و به قدر بخواهند مطلعه و در کتاب
مطلب منوده نشان از مکان خود حرکت نمی‌کنند چون انتظام و شیق کتابخانه
فرا غفت هاصل شد سرکار پجا یونی بزیارت فایض کرد بدیه و نماز طهرا عصر
در بالای سر حضرت بکناره داده از آنجا بکشید که نمبارک تشریف بود
از چهاری مخصوص قوه نایب نمی‌کار که میل فرموده با میرزا می ناطر و طهیر الد ولہ
محمد الملک مشغول صحبت بودند وقت شام روزان خدمت خدام
و کند اشتن چراغ ده ریس سرکار شامپایی محض خلوص نیت و پاکی عقیدت
خواسته ازین شخص بی بحثه نمایند و مانند سایر خدام در جرک ایشان داخل
شده باشند و نبعضی از مقریان حضرت واعمان دولت چون معیر الملک
و وجود ان مخصوص و آقا علی و عکابر باشی و میرزا صادق خان تیری و دیگر
که خدا خدام سرکار فیض آثاره نجده است حاضر شدند چنیکه خادم باشی چراغ
روشن نموده بکار برداشتند چنانچه رسم عموم از خدمت دست بدست گذشت

مکان خود می نسادند و سر کار را جایوی نمی زد که دشمن چراغ از فاده منی رسانید
نجاد مردی کرد و در نهایت خشوع و خشوع بداند تا آنسی و شکسته تا تمام چرا غیرها را
گذاشتند و پس از کمی رکوش در دست کرد و شده ردیف کیمیکه برپا نمی شد و خطبب شد
خطبہ غرام با محابات و شوکت تمام با اسم مبارک حضرت تمام و شاهنشاه هدایت
تصریح نمود بعد از آن خطبب بیکبار تماشی شد و اتفاقاً دند و سر کار پادشاهی شد
در عین نیاز شکر و صول باین سعادت عظیی را در حضرت مسعودی نیاز نکرد و
ونماز مغرب و عشار را خواند و از راه بازار مراجعت فی موده

پنجم شهر صفر و ششم و رو و حضرت شاهنشاه با رض عرش منزلت

از آنجا که امروز روز اربعین بود و چرسو کواری و تعزیت داری
نیاشیت سر کار را جایون شاهنشاهی نیز از جمیع مشاخص صرف نظر نمود
و خاطر مبارک را قرین تا لم مید شد و از صاحب وارد و نجاح نداشت
رسالت حملوات و سلامه علیه یاد آورد و در نهایت افسرده خاطر بود
و محض اینکه مردم با آسودگی و فراغت مشغول زیارت و دعا کوی شدند

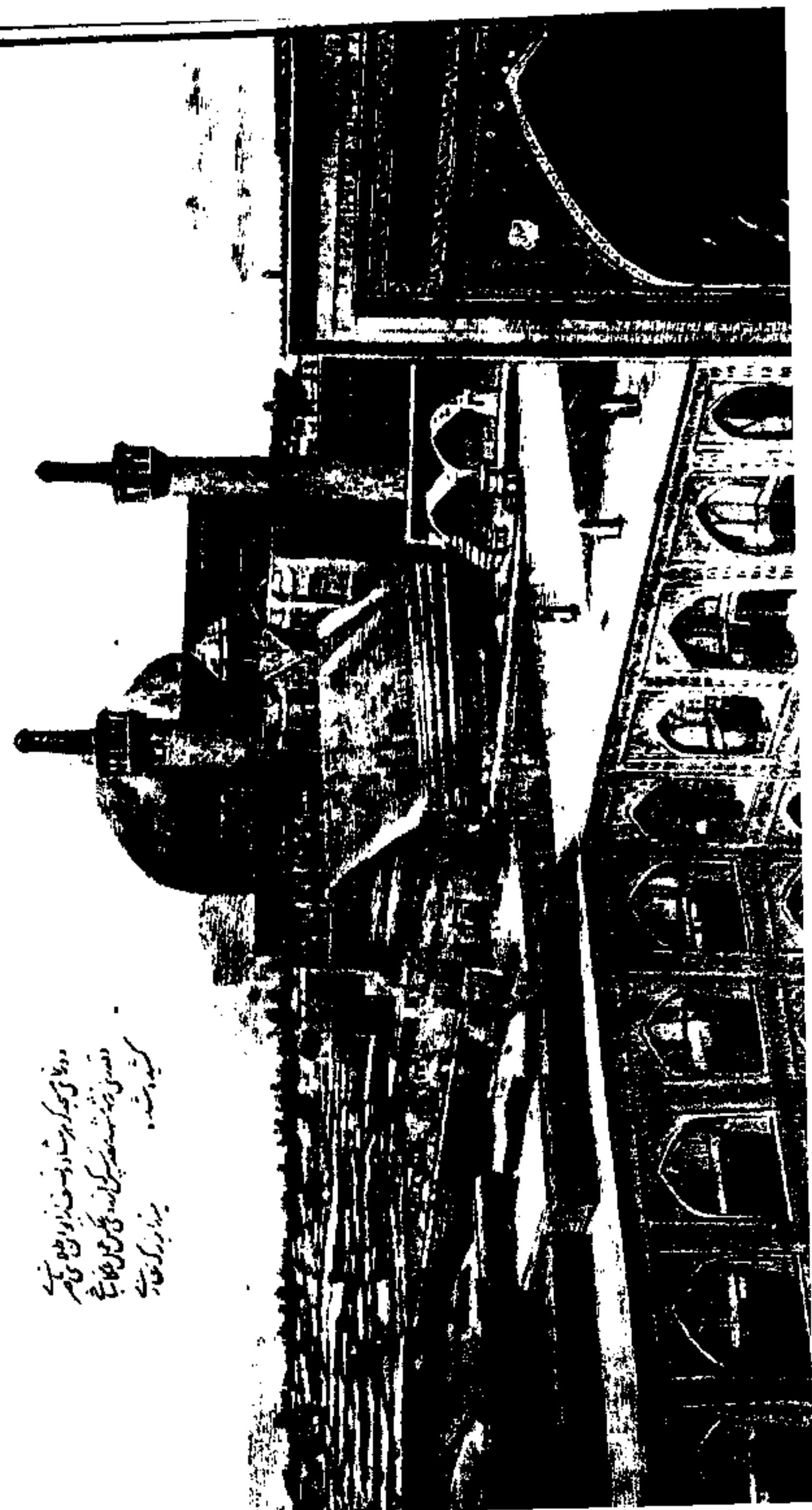
بایا جب امدواله مفترش که صحنه تقدیم ا قورق بخشنده و نادمان حرم
سلطنت نیز خود را امر و راز فرض نیا رت محروم دارند تا تمام روز و شب
محصول فرض نایابی عاشه باشد و چون فزاده و شرارت و خیانت ترکمنان
که بدست غافسوار خان کفرشا کشته بودند معلوم کشت و محقشه که
از محله قطاع الطريق بودند و مال و جان مسلمین را حلال و مباح میدهند
برحسب ارشاده شاهزاده ایشان زرا در بالاخیانان که محل ازد عالم شنوند بود
پا داش عمل خود را نیند تا عبرت و گیران شود و تشییع قلب سلطانان که رو
و شیر چون یکی از اعیان مقیم شهد کمر در جوار رضه طهره مرکب شده
واز جاده شرع انور شجاع و نزکرده و شجاع هر چند را بجهت حمود امر عالی
شرف نفاذ یافت که او را کفرشہ مغلول و معمور ابدی احلا فه برند و درین
یکشان خفت دهند و دیگری بدین نحو برخلاف شرع انور و حرث
ام اطهر حبارت تهايد

بیت و یکم شهر صفو و نصیم و رو و دمو کب لضرت ایشان

چون یکی از روز برا آمد اعلی حضرت شاهزادی برادر نیک پادشاه

جلوس فرمود و خاصان وزرای کان د رهاری با حضور افشه میرزا محمد خان
 مستوفی وزیر خراسان بحسب مراعله آناد و افراد نهاده چهاران مخصوص
 شاباشا هنرا و اعلم را از سان حضور عذر لمعان بجا یون که راند و آنان که
 بواسطه معقولیت و درستی و نجابت و اسلامت متوجهین سعادت پنا
 ایجیست پوذر مدور و تهمت و طوفت هم کانه شده و آنها که خبر این حقیقت
 نمیبینند و رفیق ایشان مشهود بود و بدلت مغزه ای که راند اخون از سان
 فراگت صیل شد پس و کید صین امیر سعید خان غافی و برادرش که مد
 بود از خراسان فریمی و سبخت برات و آنها مان متواری شده بود
 به سلطنه امیر الدوره بحضور عضوفت دستور مشرف شده و از تمظفات
 ملوكانه خرسند و نهال آن ماشان برومند کردیده با اینمه واری تمام تعبه
 خدمت و چاکری شدند و بهم درین روزه ایعنی نهان قول امیر افاسی باشی با
 مرحوم سپهسالار که از دارالاکمل و البا بهره بغير مردم زیارت که بجهت بجا یون
 بود بین سعادت سنت کردند از خواطف ملوكانه کامیاب کردیده سرمه
 بجا یون چهار ساخت بزرگ بذه بخلاف است علی حضرت علیه السلام علیه

و سرکبری تشریف فرماگشته و از آنجا بزیارت استان عرش نشان مشرف شده
 و هنگام مغرب بدیوانخانه پمایونی معاودت فرموده و از آنجا که بوا
 شهری اسجد از حد اعدال پسر ون و حرارتی فریون شده بود و یعنی با
 زحمت وجود مسعود کردیده میل خاطر مبارک بر آن شد که چند روز می
 بعثیر آب و ہوا بست بیلاق کهستان تشریف فرماشوند پس حاجیه
 امر و مقرر شد که خیر و خرکاه محضری بدانوی وزتد و معده و قلبیان
 چاکران در باس پھر شان را اعلام دهد که درین پھر فرم رکاب عورلمان کرد
 و وزرا و اعاظم چون این لدو لدو و پیرالملاک و معیرالملاک و این الملک
 و سرکرد کان افواج وغیره را از این سفر معاف وارده که در شهر مشغول دعا کو
 و جود مبارک و انجام خدمات حواله باشد و هم آثار صادی عکاسی را مقرر
 که در ایام غیبت وجود مسعود ہمایون مشغول برداشت چکس حرم محترم و صحن
 و عمارت صقدس باشد مقرب اسخاقان مشارا لیزیسته بوجب امر خود این بخش
 استغفال ورزیده از هر مکانی که ممکن بود صفحه عکسی نمایو بود که
 مقبول خاطر مبارک ملوکانه کشت

دولا تی محمد کریم شاد روز عزیز نور طلب شنید
تسلیت نهادند و مسکن کریم را در خانه خود بگذارند
که پسرش
پسر ابرکوه

بیت دوم شهود صفو و تشریف فرمائی شاهزاده معدن کنگره پریلاق کلستان

چون هنگام صحیح و طبیع آثاب جهانگاب در رسید حضرت فرشاد
با بس سواری بدیوانخانه مبارک تشریف فرمائشته نمایند و لذاعضاد
و معیرالممالک بحضور مبارک تشریف جسته و از احکام و فرمایشات ملوک
صفحه و مبارک شد و ذات والاصفات شاهزاده باسب که پیشی
عما و ادوله نشسته از دروازه ارک پرون رفته از جاده دروازه توغان و
بغرب توجه فرمودند کی کنشته محض اعیان از حرارت و سورت ہوا
از اسب بزرگ آمد و بدر شکنه شد و اعضا دار ادوله نایخفر نکنک شدند
نمزم رکاب بوده از آنجا خصت انصاف یافت و حکیمانی طزار و
اجودان مخصوص در کنار کاسک مشغول خوازدن و ترجیه و عرض وزنایجا
فرانسی و اخبار دول خارجه شدند تا موب مسعود از کردنه مختصر کوچکی که
در نزد کمی کلستان است عبور فرموده وارد کلستان شده و در سر ارپه مبارک
که در مکانی با صفا بر پایی کرده بودند تزویل جلال فرمودند و صرف خارکه

با ستر احت شغول شدند و ساعت بعد آن تمام ها می حرم خانه نمبار که از هم
رسیده در سر اپردها و خیا مخویش فرو دادند

از کاستان تا شهر سه فرنگ است و این قریب شصت برهن خانه نعمت
ورود خانه آبی و باغات مشجع بسیار که در آنها از پرکون فوکه می باشد
و پوا می آن در طائفت و نیکوئی معروف و مشهور است ولی زانجی که
در سر راه عابرین واقع است و متراکم قوافل است فی الجمله نامیریست
در طرف دست راست جاده کاستان قریب سلطانی است موسوم باش که
که از جمله موقوفه حضرت فیض کاشا است

چهارشنبه هشت و پیغمبر صفر و تو قن اردو منظر در پیلا ق کاستان

درین روز سرکار بهایون شانه شاہی ملاحظه سیاحت و تفریح جان
بسکا مصحح امر بواری منودند و خود بر اسب غزل دیوزاد شدند و گن
رود خانه کاستان از اینظر او رد پیش با لامی رو د توجه فرمودند و چون قدر
از راه طی شد بواسطه دنای چین معلوم کشت که این راه مثی سیکرد و بقیره باز

که مستغل است با ولاد میرزا سینه علی زغنه و باده جا غرق غیر از زین است
 پس دهقانی بر سرمه بلدی بچلو افتد و ممکن است همایون از کردستان نکند شت بد راه
 در وجا غرق رسیدند طرقه به عربان منظور نظر مبارک کشته و آنچه باعتر
 جا غرق تشریف فرمادند و یک هزار کشته و نیم از جا غرق کشته در بشدر زار
 که در خان قوی و چهواری نیکوداشت فرو دادند و پس از صرف نمار محقق سخواه
 کنیت بر روز نامه همایون نامور شد و شاهزاده با استراحت سنگول کشته شد
 نیم لغروب مانده بعد از صرف عصرانه و چهاری سوار شدند محمد خان کشته شد
 بعرض عالی خان حضور مبارک رسانید که در یک هزار کشته کشان شکار قوچ و
 دیده اند چون وقت از برای اینکار کافی نبود سرکار همایون قوار تشریف فرا
 شکار را پروردید مو قوف داشتند و از خان راهی که تشریف اورده بود
 بطرف منزل معاودت فرمودند و از قریه صبران کشته شد و مت چربا یعنی
 بدان راه متوجه شد و از هست بالایی طرقه به عبور نموده و از وسط قوه کاسته
 کشته شد وارد سرکار پرده همایون شدند و ساعت از شب کشته شد و در قل شکست
 و خواص چاکران از زیارت حضور مبارک بکشید محمد تقی خان

مشیخت افشار قدزی از اشغال تذکرہ حاجی مظفعلی پس صورت داشت و
 بسیار شکارا میشد که در اول روز با شکارچیان تن عجص و تجسس شکار رفته اخبار نمود
 هنوز تشریف فرمائی سرکار پادشاهی باشد و آقای یوسف نایب سرایه
 در حضور آتش بازی بسیار از فرنگی و غیره روشن کرده و حضرت خسروانی را
 ملوكات تشریف برده آقا محمد علی نقیب الامال که در فن سخنوری و اتفاقی همان
 تمام دارد بسم هر شب خاطر مبارکه ای باشند متعال حکایات شیرین در وایات
 و لشیون مشغول داشت طرفه به و عنبران که هردو قرائی سمعو و آباده
 ستعلق اند ب محمد رضا خان برادر ظهیر الدوّله قریۃ جاغر از زیون ابا و تراست و در او
 عمار است عالیه و اماکن مسکونه ممتاز بسیار است خاک این دهات تمام است
 و آبها ای ایشان ناکو اراده علیط است و جز ماہیان سیاه ناماکوں رفت
 نیکند ولی بحسب فواکه این بلوک خیز نامند سایر بلوک خراسان معروف است
 و در هر دره و قریۃ جنگلها و باغات از اشجار بیو جات نیکو چون کیلا من الوبای
 و غیره بحدیث که بوصوف نبی آید و از جمله حاصل این دهات مویر است که
 بسیار خوب میشود و آبدار باشی بحسب لامینیه مقدار کثیری ازان میتواند

که در سکر پروراند و بسیخ میشام و نهار حاضر کنند
 روز خوشبینی هست و چهارم شهر صفر المظفر
 پیغمبر ایضاً عت از روز برآمد و فرماده از ترد مصطفی قلیخان امیر سلکا را آمد
 معروض داشت که به سوی سلکار می نیافر و بخان آن است که یافت نشود
 سرکار رجایی پیر قسم شکار را موقوف داشته و تقاضاً بجز دو زمامی جبلک
 که استمان که در زیر خود بارگ پنهانیده آمده بود مشغول کششند و در آن کشته
 و وصفی دو زمامی از صفت خاطر جهان نمای صفتی سفیه اشغال دادند بطوری آن جبلک
 و دره و سیع را در آن سطح نمودند که هر کس او را لاحظ نماید از تماشانی که
 سمعتی خواهد بود متفاوت آن آتزمان چاپار و ارکلافه در رسید و غریبیست
 لعله که اعظم و مطالب دوستی از خارجه و دخمه از لحاظ
 انوار که نشسته جواب هر کی بی تخطی مبارک تو شکسته باز فرماده شد
 به سکا م عصر میر سلکا معروض داشت که به قدر دین جیال خس نمودم از سکا
 آن ری بنا همچو کیا عت بغروب آنده قور قشنه
 روز جمعه هست و پنجم و آخر توافق که من صدمه در کات